

Проповед 250

Бог ни избра

Прочит: Ефесяни 1, 3 - 14

Скъпи братя и сестри,

Доколко вярвате, че всичко, което се случва в живота ви, е за ваше добро? Вярвате ли, че независимо какво ви се случва, дали е добро или лошо, то е за доброто ви и има за цел да ви доведе по-близо до Бога? Понякога ние сме склонни да приемаме доброто, а да се сърдим за злото в живота си. Това е съвсем нормално. Никой не иска да страда, никой не иска да го боли, никой не иска да бъде нараняван. И, макар че често си казваме, че всичко, независимо дали е добро или лошо, съдейства за наше добро и за духовното ни развитие, никой от нас не го вярва наистина или не приема с лекота болката и страданието. Ако приемаме всичко с благодарност от Божията ръка, тогава нещата в живота ни биха изглеждали по много по-различен начин. Един евреин разказва как, по време на испанската инквизиция, бил изпратен заедно с съпругата и детето си на малка лодка в бурното море, за да достигне едно малко скалисто островче. Паднала светкавица и убила жена му; след това дошла вълна и отнесла детето му в морето. Сам, полугол, страдащ и самотен, еврейният продължил пътя си и говорил на Бога: Боже на Израел, аз дойдох тук, за да мога необезпокояван да ти служа, да изпълнявам твоите заповеди и да освещавам Твоето име. Ти обаче направи всичко възможно, за да не вярвам в Теб. Ако си мислиш, че ще успееш да ме отдалечиш от пътя, по който съм поел, искам да Ти кажа, Боже мой и Бог на бащите ми, че няма да успееш. Ти може да ме нараняваш, да ми вземеш най-скъпото и най-доброто, което имам на този свят. Можеш да ме мъчиш до смърт - аз обаче ще вярвам винаги в Тебе. Аз ще те обичам винаги - напук на всичко, което ми се случва! Дитрих Бонхьофер, големият немски богослов от времето на национал-социализма, казва: "Аз вярвам, че Бог може и иска да сътвори от всичко, даже и от най-лошото, добро. Затова се нуждае от хора, които да приемат всичко, което им се случва, и да знаят, че е за тяхно добро. С такава вяра може да бъде преодолян всеки страх от бъдещето. Аз вярвам, че нашите грешки и заблуждения не са напразни и че за Бога не е по-трудно да се справи с тях, отколкото с предполагаемите ни добри дела. Аз вярвам, че Бог не е една съдба, която е над времето, а че очаква молитви и отговорни дела, за да им отговори." Бог ни обича. Всичко, което ни се случва, трябва да бъде пречупено през този факт. Това, че Бог ни обича, не е предположение или някаква аксиома, това е факт. Важно е ние, хората, да се научим да приемаме всичко с благодарност, независимо дали е добро или лошо. Да сме готови да следваме Бога, където и да ни води, през каквито и изпитания да трябва да минаваме. Текстът, който прочетохме от посланието на апостол Павел към Ефесяните, навежда мислите ни към пътя с Бога, Неговия призив към нас, и живота, който трябва да живеем. Ще се опитаме да хвърлим поглед върху основните моменти в този текст и да разсъждаваме над тях.

1. Благословен да е Господ. Апостол Павел започва своето послание към църквата в Ефес с благословение и думи на благодарност. "**Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христос ни е благословил с всяко духовно благословение в небесните места;**" Бог ни е благословил със всяко духовно благословение. Ние можем да си кажем: Почакай, кой казва тези думи, не е ли Павел,

който сам за себе си казва, че е бил много преследван и бит, и много е страдал заради Божието име? Павел, човекът, който заради Бога накрая загуби живота си, а и по време на земния си живот страдаше немалко. Но апостолът казва, че е получил всяко благословение - разбира се, духовно. За апостола много по важно беше духовното благословение от каквото и да било друго. И Павел добре разбираше всичко това. Той беше от семейство, което в никакъв случай не можеше да се нарече бедно, учил беше при най-добрия учител за времето си, можеше да се издигне високо в Синедриона и в духовната йерархия. Обаче Павел казва за себе си: **"Защото за мене да живея е Христос, а да умра - придобивка."** (Филипяни 1, 21) и още **"но това, което беше за мене придобивка, сметнах го като загуба заради Христос. А освен това всичко смятам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко, и смятам всичко за измет, само Христос да придобия."** (Филипяни 3, 7 и 8). За Павел беше важно да придобие Исус Христос, да бъде спасен, да бъде вечно с Бога, затова се радваше на духовните благословения. Каква е разликата между материалните и духовните благословения? Едните, духовните, остават с теб за цяла вечност, а материалните остават на тази земя и не можеш да ги отделиш от нея, за да ги вземеш със себе си. Затова апостолът копнееше толкова много за духовните благословения. Той знаеше, че това, което съдейства за духовното му израстване, било то добро или зло, го приближава до Бога и до вечността. Затова и така искрено благодареше на Бога за всичко, което съдейства за неговото израстване. Така трябва да бъде и с нас. Не се притеснявайте от трудните моменти в живота ви, гледайте благословенията, които носят със себе си, гледайте растежа, който причиняват в душите ви, гледайте колко много ви приближава Бог към Себе Си. Истинското благословение не е да имаш много, а да си близо до Бога. Бог ни благославя с всяко едно благословение, чрез Исус Христос, чрез идването Му на земята, раждането Му във Витлеем, чрез жертвата на кръста на Голгота.

2. Бог Отец ни е избрал и предопределил. Второто важно нещо, което казва Павел, е че Бог ни е избрал и предопределил. **"... както ни е избрал в Него преди създаването на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов; като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исус Христос, по благоволенieto на Своята воля"**. Какво означава това? Дали означава, че Бог е определил само определени хора, за да се спасят, и те, каквото и да правят, ще бъдат спасени? Или пък други - за погубел, които пак каквото и да правят, ще бъдат погубени? Това е известният въпрос за предопределението, с който много хора са си блъскали главите и отговор, опираш се на достатъчно доказателства, не са намерили. Според мен, тук се има предвид нещо съвсем различно. Бог ни е избрал преди създанието на света. Той ни е избрал, за да бъдем обичани, и тук не се говори за отделни хора, а за цялото човечество. Бог избира хората, за да ги обича. Не отделни хора, а цялото човечество. И това цяло човечество може да бъде обичано само чрез Исус Христос. Защо точно чрез Исус Христос? Исус Христос е център на нашата вяра поради една важна причина - чрез Неговото идване и жертвата на кръста любовта на Бога стана реалност. Бог ни обича независимо от всичко, Той създаде човека, за да бъде обичан. Обаче човекът съгреша, а грехът ни отдели от Бога и разруши тази връзка на любов. Чрез Исус Христос, грехът беше премахнат и връзката ни с Бога е отново възможна. Бог ни е избрал да бъдем обичани; чрез Исус Христос, ние можем да имаме отново достъп до Него; и нещо повече - Бог ни е призовал чрез жертвата на Исус да **"бъдем свети и без недостатък пред Него в любов"** Ние сме призвани не просто да Го следваме, но всеки ден да ставаме все по-свети, да се приближаваме всеки ден все повече до Бога, да бъдем без недостатък пред Него. Ясно е, че сами не можем да се справим, ясно е, че ще се подхлъзваме и падаме,

ясно е, че ще се проваляме. Но ден след ден, чрез Исус Христос, ние ще ставаме все по-свети и все по-близки до Него. Казва се и още нещо - че ние сме предопределени да бъдем осиновени чрез Исус Христос. Ние не сме определени за смърт. И тук Павел пак има предвид цялото човечество. Бог не иска нито един човек да бъде изгубен, Бог не иска нито един човек да отиде в Ада или да бъде отделен от Него за цялата вечност. За Бога всеки един човек е ценен. Естественото развитие на човека е да бъде спасен и да живее вечно със Бога. Това би бил нормалният и естествен избор. Затова Павел казва, че сме предопределени да бъдем осиновени. Това е нормалното и естествено развитие на човечеството. На Бог не Му е все едно какво става с нас. Той ни е сътворил с голяма любов и със същата голяма любов, след като човечеството го е отхвърлило, пак ни прави свои деца, синове и дъщери. Ако се замислим, ще видим колко велико е това дело и колко голяма е тази любов. Бог не иска нито един от нас, хората, да бъде загубен, затова е готов да направи всичко, за да ни върне при Себе Си.

3. Исус Христос е нашият шанс. Ние сме предопределени да бъдем осиновени. Единственият шанс да се случи това е Исус Христос. Никой и нищо друго. Бог е направил план - план, чрез който хората, които отдавна се бяха отделили от Него, да бъдат спасени и да могат да влязат във Царството Му. Планът на Бога започва с Рождество, планът на Бога се нарича Исус Христос. Бог слиза сам между хората, за да изпълни плана Си. Планът на Бога е прост, не е изпълнен с много сложни моменти - той започва във Витлеем и завършва на Голгота - но е ефективен. Чрез този план Бог иска и може да спаси всеки един човек. И апостолът се опитва да го обрисова: Ако се доверим на Христос, ние можем да бъдем **"осиновени чрез Исус Христос"**. Защо ще бъдем осиновени? Защото Бог е благоволил в нас - **"по благоволение на Своята воля"** - ние не сме заслужили, но Бог е благоволил в нас. Да благоволиш означава да имаш блага воля, да си добре настроен към някого. Това пяха и ангелите в Рождествената нощ - те пяха за човеците, **"в които е Неговото благоволение"**. Бог е благоволил в нас, човеците, и е пратил Спасителя на света, за да бъдем спасени. Чрез своята незаслужена милост Бог ни дава възможност да бъдем част от Неговото царство. Чрез Исус Христос **"в Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат."** Ние имаме изкупление според Божията благодат. Ние сме продукт на Божията милост. Ние можем да бъдем наследници, казва апостол Павел: **"в Него също така ни се пада да бъдем наследници"** - Бог ни прави свои синове и дъщери, Бог ни прави свои деца чрез Исус Христос. Това е нещо, за което Бог ни кани и нещо, което иска да стане от нас. Звучи елементарно, като че ли сме го чували много пъти, като че ли много пъти е проповядвано върху това, но въпреки това не бива да се уморяваме да го повтаряме, защото от живота ни на християни често по нищо не личи да сме го осъзнали. Ние, хората на тази земя, сме **"предопределени"** за спасение "според намерението на Бога, Който действа във всичко по решението на Своята воля". Единственото, което Бог иска от нас, е да Му се доверим и да се стремим към Него през целия си живот. Да живеем, не само наричайки се Негови деца, а да **"бъдем за похвала на Неговата слава"**. Живеете ли така живота си? Осъзнавате ли величието на делото на Бога Отец, Който изпрати сред нас, грешните човеци, Сина Си, за да живеем **"ние, които отпреди се надявахме на Христос"**. Бог иска всеки човек по тази земя да се спаси, но за да се спасиш, трябва да осъзнаеш своята духовна нищета и нужда от намеса на Бога в живота ти, да осъзнаеш, че ние не можем да съществуваме отделени от Бога, от Неговата милост и любов. Тази любов, която е особено видна в Исус Христос, в раждащото се дете в бедната ясла на Витлеем, може да ни заведе до спасение и вечен живот. За Павел е ясно, а и за всеки от нас трябва да е

ясно, че ние имаме един единствен шанс и Той се нарича Исус Христос - в Него е изляна Божията любов и благодат за нас.

4. Светият Дух. Когато човек реши и предаде живота си на Исус Христос, Христос ни прощава всеки грях и ни прави чисти, "по-бели от сняг". Павел казва за нас, че след като сме повярвали в Исус Христос, **"бяхте запечатани с обещания Свят Дух, Който е залог за нашето наследство, докато бъде изкупено притежанието на Бога, за да бъдете за похвала на Неговата слава."** Кой е Светият Дух? Защо трябва да ни запечатва, защо се нуждаем от Него?. Трудно е да се обясни кой е Светият Дух; ние не Го виждаме, ние не можем да представим научно доказателство, снимка, план на Неговото действие. Но Той е тук. И това може да потвърди всеки, който е повярвал в Исус Христос. Бог ни сътвори, Исус ни спаси, а Светият Дух е тук, за да ни води по пътя към небето и да ни дава сигурност. Необходимо ли е това? Необходимо е. Ние живеем в един свят на измама и лъжа, живеем в един свят, в който не само не знаеш какво е истината, но и често лъжата е представена като истина. Ние се нуждаем от Някой, Който да ни води по пътя към небето, да ни води до един точно определен момент - **"докато бъде изкупено притежанието на Бога "**. Докато бъдат спасени тези, които трябва да бъдат спасени. Бог няма да оттегли Светия Си дух от тази земя, докато има хора, които се стремят към спасение, докато има хора, които искат да бъдат деца на Бога. Светият дух размеква сърцата ни, Светият дух ни намеква какво да правим, помага ни да преодоляваме мъката и болката, дава ни сила за всеки ден. Тогава, какво означава това, че сме запечатани с Духа? Бог ни запечатва, подпечатва документите ни за пътя към Небето, за да имаме сигурност и увереност, че Той е с нас. Не забравяйте - ние сме запечатани с Духа на Бога, не забравяйте - ние имаме шанса да се наречем деца на Бога. Светият дух е доказателството за Божието действие в живота ни. Ако вие не виждате промяна в живота си, ако не усещате действието на Духа, ако не усещате промяна и духовен растеж, значи нещо не е наред във вашите отношения с Бога. Потърсете помощ и се върнете при Него. Без Светия Дух пътят ни до Бога би бил невъзможен и дори немислим. Бог ни праща Светия Си Дух, за да ни заведе при Него.

5. Заключение. Бог ни обича много и иска да ни доведе до Себе Си. Исква да ни привлече, за да бъдем отново Негови. Бог ни е създал, за да бъдем обичани и да живеем в една вечна, нерушима връзка с Него. Затова е пратил Сина Си за нас, затова се е родил във Витлеем, затова е дошъл да ни изкупи и спаси. Бог ни е подпечатал с Духа Си, Който ни води към Него, за да стигнем в Неговото Царство и да бъдем едно цяло с Него за цяла вечност. Никога не трябва да забравяме, че този свят е само временно препятствие и временна преграда, и че всяко нещо, което ни се случва в този живот, има за цел само да ни заведе по-близо до Бога. Хванете ли се за Него, не Го изпускайте, защото Той може да ви преведе през всяка трудност и неприятност за слава на Своето име и за вашето спасение. Слава на Бога! Амин.